

ledes som det nu er foreslaaet ændret af Udvalget, for at Sagen kan gaa sin rolige, saglige Gang igjennem alle Rigsdagens Instanser med de Mellemforhandlinger, som paa Veien maatte være nødvendige med andre Autoriteter.

Finansministeren (Estrup): Jeg maa slutte mig til Mindretallets Ordførers (Brix) Udtalelser om, at Vedtagelsen af Dagsordenen byder mest Sandhyulighed for, at der kommer et praktisk Resultat ud af det foreliggende Forslag, og tillige for, at Resultatet vil komme til at foreligge hurtigt. For mig er det jo klart, at hverken de ærede Forslagsstillere eller det ærede Udvalg har nogen begrundet Mening om, under hvilke Vilkaar Kommunalbestyrelsen, naar den overhovedet vil have med Sagen at gjøre, kan og vil benytte Loven. Men naar man ikke veed det, forekommer det mig rigtignok, at man ved at tage Bestemmelse om Detaillen i Lovforslaget handler ganske i Blinde. Man vil jo let kunne tænke sig, at Kommunalbestyrelsen er villig til at gaa ind paa Tankens Realisation, men at der er visse Bestemmelser i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, som ere en Hindring for, at Kommunalbestyrelsen vil have med Sagen at bestille, eller at der efter dens Mening faaues andre Bestemmelser, som ville være nødvendige for at kunne benytte Loven. I saa Tilfælde ser jeg rigtignok ikke rettere, end at, naar Rigsdagen har tilendebragt Behandlingen af Lovforslaget under den ene eller den anden Form, saa staar det endnu ganske ubestemt hen, om hele dette Lovarbejde i Dieblikket vil faae nogen praktisk Betydning, idet det Hele jo vil bero paa, om Kommunalbestyrelsen mener at kunne benytte Loven. Det er af disse Grunde, det forekommer mig, at det, som ikke blot vil frembyde størst Sandhyulighed for at komme til et praktisk Resultat, men som ogsaa vil være den hurtigste Veie til at komme til Resultatet, er, at de manglende Forhandlinger med Kommunalbestyrelsen og det manglende Kjenndskab til, hvorledes den vil stille sig til denne Sag, tilveiebringes uden Ophold. Naar den ærede Ordfører for Flertallet (Trier) forudsatte, at en saadan Forhandling vilde komme til Stede, efter at Lovforslaget var vedtaget, saa maa jeg dog dertil gjøre den Bemærkning, at Lovforslaget jo gaar ud paa at give Kjøbenhavns Kommune en Ret til at kræve et Laan i Genhold til Loven, naar den opfylder de Betingelser, som Loven sætter, og Regeringen er jo ikke berettiget til at søie et eneste Vilkaar til. Jeg ser altsaa virkelig

ikke, hvad der skulde være Gjenstand for en saadan Forhandling mellem Kommunalbestyrelsen og Regeringen, efter at Loven er færdig. En ganske anden Sag vilde det jo være, dersom Loven kun gik ud paa at bemyndige Regeringen til at give Kommunalbestyrelsen et Laan til Hjuldestjørelse af det angivne Formaal. Ja, saa maatte der selvfølgelig finde Forhandling Sted mellem Regeringen og Kommunalbestyrelsen, førend Lovens Tilladelse til at anvende Statsmidler i denne Retning kunde blive benyttet, men saaledes som Lovforslaget er affattet, hvorefter Kommunen ligefrem faar en Ret til at kræve dette Statslaan, naar den opfylder Lovens Bestemmelser, ser jeg i Virkeligheden ikke, hvad der hyderligere kan være Gjenstand for Forhandling mellem Kommunalbestyrelsen og Regeringen. Ganske vist kan der fra Kommunalbestyrelsen fremkomme den Udtalelse, at den meget beklager, at den ikke kan benytte Loven, som den er, men at den, naar der sker de og de Ændringer deri, vil kunne benytte den, og forsaavidt Rigsdagen endnu er samlet til den Tid, vil der saa være en Mulighed for, at Manglerne i Loven vilde kunne blive efterhjulpede. Men det er det, jeg tillader mig at betegne ikke som en Gjenvei, men som en Dime. Gjenveien er i mine Tanker den, at den manglende Rundskab om Kommunalbestyrelsens Stilling erhverves uden Tidsspilde.

Brix: Den ærede Ordfører søgte at vise, at det var den hurtigste og fornuftigste Veie at vedtage Forslaget, som det er foreslaaet af Flertallet, men jeg beklager, at det ikke er mig muligt at fatte hans Tanke. Det er jo klart, at Kommunalbestyrelsen maa forhandle om denne Sag i længere Tid, den kan ikke gaa til hurtig at fatte en Beslutning om Forhold, som nøie maa undersøges, og det maa jo dog nøie undersøges, om der virkelig er en saadan Mangel paa Leiligheder, som det er forudsat. Jeg tror, at der for Tiden staar mange Leiligheder ledige i Kjøbenhavn, som kunne faaes for en meget billig Pris. Dernæst er der jo i Lovforslaget Tale om Opsørelse og Nedrivning af Bygninger og i det Hele om Regulering af Byggeforsholdene, men sæt nu, Kommunalbestyrelsen finder, at der ikke er nogen Trang dertil, idet den i de fleste Tilfælde kan hjælpe sig med, at de nye Sundhedsvedtægts-Bestemmelser benyttes, hvorved det dels kan opnaaes, at Boliger kunne gjøres sunde, og dels, at man kan forhindre Beboelse af usunde Boliger. Der er flere Forhold, som virkelig trænge til grundig Undersøgelse, og det sker ikke let. Dernæst